

EDUCATIE WERD INGESCHREVEN IN ELK VAN DE VIER SECTORALE DECRETEN

1. Jeugd	IN FUNCTIE VAN] algemene persoonsontplooiing (kunstbeleving kan daartoe bijdragen)
2. Sociaal-cultureel volwassenenwerk		
3. Erfgoed	IN FUNCTIE VAN] toeleiding naar de kunsten (de kunstenaar en zijn werk staan centraal)
4. Kunsten		

DRIE ONDERSTEUNINGSVORMEN BINNEN HET KUNSTENDECREET

- structurele ondersteuning voor organisaties met kunsteducatie als kerntaak
- extra honorering voor structureel erkende artistieke organisaties die kunsteducatie als optioneel doel in hun werking integreren
- projectmatige ondersteuning voor eenmalige kunsteducatieve activiteiten van niet-structureel gesubsidieerde organisaties

ETCETERA: Welke waren de vertrekpunten voor het beleidsdenken rond kunst- en cultuureducatie?

ANN OLAERTS: Minister Anciaux heeft van meet af aan de nadruk gelegd op participatie, maar dat is meteen te eng geïnterpreteerd. In onze ogen ging publieksparticipatie niet alleen over verbreding, maar ook over verdieping. Dus ook over educatie. Op het ogenblik dat we begonnen, had de educatie nog geen goede plek. Een aantal organisaties die al jarenlang actief zijn op dat terrein (zoals ABC, De Veerman, Kunst in Zicht) worden niet goed ondersteund binnen de huidige subsidiestructuur.

Ons vertrekpunt was dat educatie een aspect is van het volledige cultuurbeleid, en dus een transversale benadering nodig heeft. Eén van de mogelijke opties was een sector educatie creëren en daar alles in onderbrengen wat met kunst- en cultuureducatie te maken heeft. We hebben dat niet gedaan omdat we er ten eerste van uitgaan dat educatie een belangrijk aandachtspunt is of zou moeten zijn in de vier beleidsvelden jeugd, sociaal-cultureel werk, erfgoed en kunsten. Ten tweede is het zo dat de educatieve omkadering in elk van die beleidsvelden toch een specifieke aanpak vergt. Ten derde gedijt een educatieve werking het best als deze dicht bij de praktijk zelf wordt ontwikkeld. Dat heeft ons ertoe gebracht om per grote sector een invulling te geven aan educatie. Vandaar de drie invalshoeken voor educatie: jeugd, sociaal-cultureel volwassenenwerk, kunsten.

In de kunsten is educatie op dit ogenblik het minst zichtbaar aanwezig. Alleen binnen het muziekdecreet – dat pas in 1999 in voege is

getreden – bestaat de mogelijkheid tot ondersteuning van muzikeducatieve organisaties (zoals Musica, Jeugd en Muziek, De kring, ...). Vandaar dat we bij de besprekingen over het kunstendecreet gezegd hebben dat kunsteducatie er een duidelijke rol in zal toebedeeld krijgen. In het kunstendecreet is er een hoofdstuk gewijd aan organisaties die kunsteducatie als kerntaak hebben. Voor gezelschappen, muziekensembles, kunstencentra en zo meer zal de expliciete keuze voor kunsteducatie meegenomen worden in een globale beoordeling en subsidiëring. Voorstellingen maken en presenteren blijft hun kerntaak, maar we willen het mogelijk maken dat een interessante educatieve werking mee in overweging genomen wordt bij de toekenning van subsidies. Zoals dat ook voor een internationale of een sociaal-artistieke werking het geval zal zijn.

ETCETERA: Zal er een kwalitatieve beoordeling zijn van deze optionele doelen?

OLAERTS: Ja zeker. Door het feit dat we de educatie nu duidelijk gekaderd hebben binnen de verschillende decreten, hangt er automatisch ook een kwaliteitsbeoordeling aan vast. We vinden het heel belangrijk dat de expertise op dat terrein geëvalueerd wordt. Er gebeurt ontzettend veel, maar daarvan is nooit iets aan kwalitatieve beoordelingen onderhevig geweest. En er zijn kwaliteitsverschillen, alle goede bedoelingen ten spijt.

ETCETERA: Zijn er initiatieven om de deskundigheid die her en der opgebouwd is door te geven en verder te ontwikkelen?

OLAERTS: We willen stimuli geven om de

expertise verder te ontwikkelen. En – op een ander niveau – misschien ook te concentreren. In die zin zien we een belangrijke rol weggelegd voor de steunpunten. Die kunnen ideeën en methodes aanleveren. Anderzijds zijn we in het kader van het kerntakendebat ook met de provincies aan het praten. In de huidige theoretische oefening zouden de provincies een belangrijke regionale rol kunnen spelen op vlak van het in kaart brengen van de expertise. Het doel is om netwerken te creëren van mensen die bezig zijn met kunsteducatie, zodat ze beter inzetbaar worden.

ETCETERA: Loopt dat dan niet parallel met de coördinatietaak die de volkshogescholen zullen krijgen met betrekking tot het vormingsaanbod in hun regio?

OLAERTS: Het is de bedoeling om beide structuren op elkaar af te stemmen, maar ze kunnen naast elkaar bestaan. In onze denkoefeningen overwegen we verschillende modellen voor een voortdurende kwaliteitsverbetering. Op dit ogenblik vervult Kunst in Zicht in Antwerpen de facto een coördinerende rol inzake kunsteducatie; en men is vragende partij om die expertise te kunnen inzetten binnen de provincie Antwerpen. Dat is één van de mogelijke modellen.

ETCETERA: Stel dat heel wat artistieke organisaties zich met educatie gaan bezighouden. Houdt dat niet het gevaar in van een onoverzichtelijk aanbod aan ad hoc-initiatieven met een erg smalle focus, namelijk beperkt tot één specifieke voorstelling, tentoonstelling, of concert?

OLAERTS: Vandaar dat wij denken aan een clustering op regionaal niveau. Daarnaast is